

Z ENEGA ČUTA NA DRUGEGA

Ljudje, ki so izgubili vid, lahko tega do neke mere nadomestijo z drugim čutom, naprimer z otipom. Na tem principu sloni » Tactile Visual Substitution System «, ki ga je razvil P.Bach y Rita. Slepí ima na korekcijskem okvirju pritrjeno majhno kamero. Ta je povezana z elektrónico, ki posneto sliko pretvarja v čutne dražljaje in jih preko matrike 16x16 »dražilcev« prenaša na trebuh ali hrbet uporabnika. Navkljub slabi ločljivosti naprave lahko slepi zazna obliko ovir in prepozna preprostejše predmete. In ima občutek, kot da bi videl. Zaznava predmete kot da bi bili dejansko pred njim in je zmožen hitro reagirati.

Drugi uporaben čut pa je sluh. Naprava za pretvorbo vidnega dražljaja v slišnega P. Meijerja (http://ourworld.compuserve.com/homepages/Peter_Meijer/voice.htm) opiše položaj točk na sliki (ki jo prav tako vidi majhna digitalna kamera) z višino tona, svetlost točke pa z njegovo glasnostjo.

Že nekaj časa poskušajo s takšnimi »protezami« za vid opremiti slepe otroke, da bi jim pomagali pri razvijanju občutka za razdalje, velikosti in oblike predmetov. Vendar pa pri njih niso neleteli na dober odziv, saj poleg tega, da so fizično moteče, mešajo tudi vtise običajnega sluha.

Prevod iz L'oeil et la vision, pos.izdaja revije Science&Vie